

Sygn. akt I C 193/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Tekieli

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2017 r. w Kłodzku

na rozprawie sprawy z powództwa O. w W.

przeciwko H. R.

o zapłatę 16.803,75 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 3.617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych 00/100).

UZASADNIENIE

Strona powodowa O. w W. wniosła przeciwko pozwanej H. R. o wydanie nakazu zapłaty nakazującego pozwanej zapłatę kwoty 16 803,75 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie, odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Kłodzku wydał nakaz zapłaty uwzględniający żądanie, w dniu 27 października 2016 roku.

Pozwana po wydaniu nakazu, wniosła pismo wskazując, że jest w bardzo trudnej sytuacji materialnej i zdrowotnej i ciągle nękana jest kolejnymi pismami i telefonami, a przez kilka lat spłacała bankom duże kwoty nim komornicy zajęli się sprawą i wniosła o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa.

Po wezwaniu przez Sąd o sprecyzowanie czy pismo stanowi sprzeciw od nakazu zapłaty, pozwana wniosła sprzeciw na oryginalnych drukach i wskazała w nim, że zgłasza zarzut przedawnienia roszczenia i nadużycia prawa podmiotowego.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podała, że powód domaga się od pozwanej roszczenia już przedawnionego bowiem umowa kredytowa została zawarta w 2008 roku. a roszczenia z niej wynikające przedawniają z upływem 3 lat, a poza tym roszczenia są ściągane przez komorników Z. O. i J. B..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

Strona powodowa nabyła wierzytelności od D. umową z dnia 6 sierpnia 2015 roku.

Do akt dołączony został wygenerowany z systemu wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży, z nazwiskiem pozwanej i kwotą 14 840. 73 zł.

Dowód ; umowa K-14-20, oświadczenie K- 32, wyciąg K- 38

Bank wystawił zawiadomienie o przelewie wierzytelności oraz Bankowy Tytuł egzekucyjny nr (...) w dniu 16 marca 2011 roku.

Dowód: zawiadomienie K- 39, BANKOWY TYTUŁ k- 42

Tytułowi została nadana przez Sąd klauzula wykonalności i bank skierował tytuł do egzekucji. Komornik stwierdził bezskuteczność egzekucji po wyegzekwowaniu na rzecz wierzyciela Banku kwoty 1329, 85 zł.

Dowód: postanowienie K- 43 i 43 odwrót, zawiadomienie K- 105,

Powodowy Fundusz wystawił wezwanie do zapłaty kwoty 15 274, 12 zł..

Dowód: wezwanie K- 40

Z emerytury pozwanej H. R. na wniosek komornika Z. O. potrącane były różne kwoty w okresie od 1 września 2009 roku do 30 09 2015 roku.

Dowód: pismo K- 58

Pozwana jest zadłużona w różnych bankach i u różnych wierzycieli, a należności są przedmiotem egzekucji prowadzonej przez Komorników Sądu rejonowego (...). Pozwana zawiera ugody i dokonuje spłat.

Dowód: pisma K -64-76

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dopuścił dowód z dokumentów, które udostępniły strony: umowy przelewu wierzytelności, bankowego tytułu egzekucyjnego, postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności (...), korespondencji banków z pozwaną, dowodów wpłat i ugód, informacji (...) o potrąceniach z emerytury pozwanej i informacji Komornika o wyegzekwowanej od pozwanej kwocie i bezskuteczności egzekucji.

Po zapoznaniu się ze sprzeciwem Sąd dokonał analizy materiału dowodowego oraz sprzeciwu, w którym podniesiony został zarzut przedawnienia roszczenia.

Rozpoznając sprawę Sąd wziął po uwagę przepisy art. 118- 123 k.c i uchwałę Sądu Najwyższego z 29 czerwca 2016, wydaną w sprawie III CZP 29/16.

Z uchwały tej wynika, że nabywca wierzytelności niebędący bankiem, a takim nabywcą jest strona powodowa, nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, art. 123 par. 1 pkt 2 Kodeksu cywilnego. W uchwale tej Sąd Najwyższy wskazał, że uprawnienia do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności, a nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza niebędącego bankiem, nie było dopuszczalne.

Cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank, bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 Kodeksu postępowania cywilnego, a więc (...) nie mógł się powołać na bankowy tytuł egzekucyjny, przejście uprawnień i uzyskać klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 par. 1 kpc, musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu sądowego, uzyskać nowy tytuł wykonawczy i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 19 listopada 2014 II CSK 196/14 niepublikowanym, przerwanie biegu przedawnienia, na podstawie art. 123 par. 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego następuje co do zasady tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach

czynności podjętej przez wierzyciela. Nabywca wierzytelności niebędący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy, wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo.

Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank, wywołuje materialno-prawny skutek przerwy biegu przedawnienia, jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym. Natomiast nabywca wierzytelności niebędący bankiem nawet, jeśli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania, na podstawie art. 824 par. 1 pkt 3 kpc i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo nie może się powoływać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi, więc do wniosku stwierdził Sąd Najwyższy, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialno-prawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego, jako czynności wierzyciela banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy niebędącego bankiem. Podobnie wypowiedział się w wyroku z 11 marca 2016 sygn. I A Ca 1408/15, Sąd Apelacyjny w Krakowie, który stwierdził, że przerwanie biegu przedawnienia następuje w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela dotyczy roszczenia, której jest egzekwowany jest skuteczne z korzyścią na rzecz osoby dokonującej czynności.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa nie przedłożyła ani umowy kredytowej zawartej z D. ani dowodów doręczenia pozwanej pism i dokumentów ani dowodu rozwiązania zawartej umowy kredytowej.

W toku postępowania egzekucyjnego doszło do przelewu egzekwowanej wierzytelności i postępowanie nie zmierza już do zaspokojenia byłego wierzyciela.

Dla Sądu istotne jest, że wobec braku możliwości przekształceń podmiotowych w postępowaniu egzekucyjnym, nabywca wierzytelności, czyli strona powodowa (...) musi uzyskać Sądowy tytuł egzekucyjny, bowiem nie jest bankiem, który poprzednio działał w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny oraz klauzulę wykonalności.

Bieg trzyletniego terminu przedawnienia rozpoczął się dla strony powodowej -nabywcy wierzytelności - z dniem wypowiedzenia umowy kredytu, a zatem przyjmując za strona powodową, że jest to dzień wystawienia (...) z dniem 16 marca 2011 roku, a zatem termin zakończył bieg przed datą wniesienia pozwu, bowiem pozew wniesiony został 24 października 2016 roku.

Przytoczenie tych orzeczeń jest uzasadnione, bowiem wskazuje, że podniesiony zarzut przedawnienia jest istotny; ustalone zostało, że trzyletni termin, który biegł od marca 2011 roku zakończył się przed wniesieniem pozwu i powództwo, jako przedawnione podlegało oddaleniu.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie przede wszystkim z powodu nieudowodnienia roszczenia bowiem do pozwu strona powodowa nie dołączyła dokumentów, które uprawdopodobniłyby roszczenie.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c.